

[P. Mortensen.]

kunne være dansk kommunal Tjenestemand i Sønderjylland.

Jeg vil saa endnu gerne sige nogle Ord om Tinglev-Resolutionen; hvori man altsaa siger, at hvis man en Gang faar Mulighed for at løsrive Sønderjylland fra Danmark, saa vil man tilsikre den danske Befolkning den størst mulige Frihed. Hvis det nu er Bismarcks og Köllers Tyskland, der er genopstaaet, ved vi i alt Fald, at dengang det Styre var ved Magten, da kunde man ikke finde paa at give den danske Del af Befolkningen nogen som helst Rettigheder; og hvis det er det nye Tysklands Magthavere, der skal bestemme, hvilken Frihed bl. a. Arbejderklassen skal have, saa ved vi, at denne Frihed for Socialdemokraterne er i Koncentrationslejrene. Ingen af Delene er vi begejstrede for, og derfor vil vi saa stærkt, som vi kan, henstille, at Regeringen netop saaledes, som Statsministeren har sagt, saa stærkt som muligt beskytter Sønderjylland imod den omsiggribende nazistiske Bevægelse, og vi takker Statsministeren, fordi han saa klart og tydeligt, som Tilfældet er, i Dag fra denne Talerstol har tilkendegivet, at Regeringen under ingen Omstændigheder vil tillade, at den Bevægelse naar det Maal, den har sat sig.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Jeg vil gerne fremkomme med en Berigtigelse. Jeg udtalte under mit Foredrag, at Tjenestemændenes Pensionsbidrag, de 5 pCt., blev godt 2,4 Mill. Kr. Men den Opgørelse, som findes angivet i Anmærkningerne til Finanslovforslagets § 25, har ikke medtaget Postvæsenet, Jernbanerne, Folkeskolen og Folkekirken; hvis de medtages, kommer vi op paa ca. 6—7 Mill. Kr. Nettoudgiften for Staten til Pensioner bliver saaledes nærmere 30 Mill. Kr. Jeg har ønsket at fremsætte denne Berigtigelse allerede nu.

L. Rasmussen: Jeg skal ikke ret længe lægge Beslag paa Tingets Tid. Det er særlig Partiet Venstre, jeg gerne vil rette en Henvendelse til. Ved sidste Folketingsvalg, i November i Fjor, mønstrede det radikale Venstre og Socialdemokratiet 130 000 Stemmer flere end Højre og Venstre. Jeg er kommet i Tanker om nogle Oplevelser fra min Barndom og Ungdom. Mit Hjem laa i Koldingkredsen, hvor Christen

Berg var Rigsdagsmand. Ved nogle Møder sagde han det, man kunde kalde Venstres Grundlov, det, der skulde være Fundamentet for Venstres Hus. Han understregede overfor Højre, at Højre regerede i Kraft af Landstinget, og Christen Berg fastslog, at Folkets Vilje bør være Landets Lov. Da Højre saa kom med den gamle Vending: Det er slet ikke sikkert, Flertallet har Ret; har de Uret, skal de saa ogsaa raade? svarede Christen Berg: Flertallet har altid Ret, Ret til at raade, og begaar de en Fejl, bliver de Mindretal. De, der vil underkende dette og vil regere i Kraft af Privilegier, har ikke Ret til at kalde sig Demokrater.

Ved de to sidste Landstingsvalg, hvoraf Landstinget er udgaaet, fik Det radikale Venstre og Socialdemokraterne flere Stemmer end Højre og Venstre, der regerer i Kraft af et Mindretal, de regerer i Kraft af et Mindretal baade i Folketing og Landsting og i Kraft af Privilegier, ganske saaledes som Christen Berg i sin Tid talte om, da han sagde: Privilegier er det, Højre regerer paa, de andre regerer i Kraft af Stemmer, og han understregede saa stærkt, som han kunde: De, der vil prøve at regere i Kraft af Privilegier, har ikke Ret til Navnet Demokrater. Estrup — jeg antager, det er derved, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er kommet i Tanker om det — kaldte sig Demokrat, men det Navn mente Christen Berg ikke kunde tilkomme ham.

Hvis Christen Berg har Ret, er Venstre ikke Demokrater i Dag, Venstre har skabt et Landsting, hvorved de for at give Afkald paa den privilegerede Valgret til Landstinget sikrede sig andre Privilegier. Ved Valgene til Landstinget i 1928—32 havde Socialdemokratiet 106 000 Stemmer flere, men Venstre har eet Mandat mere end Socialdemokratiet i Landstinget. Enhver kan forstaa, at her er Hensynet til Flertallet fejlet fuldkommen til Side. Og saa mener Venstre i Dag at kunne sige: I Kraft af disse Privilegier dikterer vi et Flertal paa 130 000; hvad der skal være Lov i Danmark.

Saa sagde Christen Berg: Men vi mangler Magtmidler, for Privilegierne raader, vi kan ikke faa Bugt med Landstinget paa normal Maade; nu vel, saa maa vi tyndslide Højre i Folketinget. Og det gjorde Venstre, de tyndsled Højre paa den Maade, at i 1901 havde Højre her i Salen 8 Mandater. Saa gav Højre sig endelig.

Nu er det begyndt at gaa Venstre paa akkurat samme Maade som Højre. Maa jeg